

BestuurWijzer

9 juli 2018, Nummer 63

Mail bestuurvraagstukken naar:
rob.stravers@upcmail.nl

Redactie: Rob Stravers

De BestuurWijzer is gratis!

Alleen als je echt heel graag een bedrag wilt overmaken, mag je dat doen, naar:

rekeningnummer:

NL76ABNA0549444440 t.n.v. R.A.M. Stravers (voor overmaking uit een ander land: BIC-code: ABNANL2A.

Opgelet! Bijdragen zijn alleen toegestaan over reeds gepubliceerd werk!

En elke cent gaat in de 'Bridgepot'.

Eindejaars bridgedrive en diner

Eind december wordt de bridgepot gelegegd. Van dat geld bridge en dineer ik dan met het volledige Bridge Serviceteam. Winst wil ik niet maken; als de pot het toelaat breiden we het aantal deelnemers uit met het inloten van zoveel mogelijk donateurs en lezers.

Inhoud

Pagina

02 Bekerwedstrijd: springschans naar Viertallen

05 Houdbaarheidsdatum bestuursleden

08 Omgaan met systeemkaarten

09 Gespeelde kaart en kaarthouder

11 Geldt een alerteerplicht voor een preëmptieve opening?

13 Handboek gedragsregels?

14 Het gevaar van democratie

18 Het antwoord wordt bepaald door de club die je wilt zijn

19 Eén biedbox per tafel

20 Ingrijpen of opheffen?

Bekerwedstrijd: springschans naar Viertallen

Het is een bekend verschijnsel: een afgetekend vóór of tégen de wedstrijdvorm 'Viertallen'. Waarbij op de meeste clubs het aantal tegenstanders groter is dan het aantal voorstanders.

Toen ik met bridge begon – we schrijven 1963 ... – was de zogenaamde 'externe viertallencompetitie' bijzonder populair. Het aantal deelnemers aan 'het viertallen' was op veel clubs zelf zó groot, dat de niet-deelnemers zich op een 'externe avond' zich in een verdomhoekje voelden. Omdat ze dan met een klein groepje speelden voor een soort 'subcompetitie' die niet meetelde voor het clubkampioenschap.

Groot pluspunt van het viertallen was dat je met z'n vieren ten strijde trok tegen viertallen van andere clubs. Tegen elke concurrent speelde je een uit- en een thuiswedstrijd. Na twaalf spellen te hebben gespeeld tegen het ene paar, vergelijk je jouw resultaten met die van je nevenpaar, dat dezelfde spellen speelde met de handen van jouw tegenstanders. Als jij dan een 3SA-contract down speelde dat jouw nevenpaar maakte, leverde dat een mooie klap op van +500, en kwetsbaar zelfs +700. Na het berekenen van de tussenstand speelde je de volgende reeks van twaalf spel tegen het andere paar.

Naarmate de gemiddelde leeftijd steeg, en/of de afstanden naar de tegenstanders groeiden, werden de uitwedstrijden zwaarder. Bridgers met een druk weekprogramma vonden het spelen op een andere avond dan de vaste clubavond een probleem. En dat alles had tot gevolg dat de animo voor de externe viertallencompetitie afnam. Met als nadeel dat de afstanden daardoor nóg groter konden worden.

Een viertallenwedstrijd bestaat uit twee ronden van twaalf spellen. Dat betekent slechts vier verschillende tegenspelers aan je tafel, in plaats van de twaalf of veertien die je bij een normale parenwedstrijd ontmoet. Ook dat wordt door sommige spelers gevoeld als een nadeel, omdat je soms twaalf spellen moet spelen tegen een paar waartegen je vier spellen al heel veel vindt.

Viertallen heeft ook iets confronterends. Je speelt met je nevenpaar alleen tegen twee paren van de tegenpartij. Geen enkele invloed van buitenaf. Elk verliespunt is een direct gevolg van jouw spel, of dat van je nevenpaar. Dat voelt weldadig bij elk pluspunt, maar kan pijn doen bij verlies.

Er is een wedstrijdvorm die alle nadelen die bridgers kúnnen voelen bij een viertallenwedstrijd, volledig opheft! Dat is de bekerwedstrijd!

Die kun je gewoon op je eigen club spelen, met en tegen viertallen van je eigen club.

En je viertal maakt dan deel uit van een **team dat uit drie viertallen bestaat** (vier kan ook). Je speelt dan als team van drie viertallen tegen een ander team van drie viertallen. Het ene team (van drie viertallen/zes paren/dus twaalf spelers) kan bestaan uit de jongste spelers van de club: 'De Jonkies', en het andere teams uit de oudste leden: 'De Oudjes'.

Tijdens de wedstrijd ontmoet elk paar de zes paren van het 'vijandelijke' team. Je speelt ook dan dus gewoon zes ronden van vier spel.

Het Rekenprogramma geeft **na elke ronde een tussenstand** van de twee teams. Als je aan de tweede ronde begint weet je dus al of je een achterstand moet wegwerken óf een voorsprong moet vergroten.

Na de zesde/laatste ronde zijn er drie uitslagen:

- van de twee teams (dat zijn de totaalresultaten van alle viertallen);
- per viertal;
- per paar.

De uitslag van het Team (klik daarvoor op Zitting / Viertallenuitslag):

oudjes versus jonkies zaterdag 26 mei 2018

Lijn A

Thuis: 73- 24 Stand tot en met ronde: 6

Team	Ronde 1	Ronde 2	Ronde 3	Ronde 4	Ronde 5	Ronde 6
Jonkies 1	10- 0	2- 0	7- 0	0- 11	3- 0	4- 0
Jonkies 2	6- 0	0- 0	9- 0	12- 0	0- 0	3- 0
Jonkies 3	3- 0	0- 0	0- 13	3- 0	11- 0	0- 0
Totaal:	19- 0	2- 0	16- 13	15- 11	14- 0	7- 0

Uit: 24- 73

Team	Ronde 1	Ronde 2	Ronde 3	Ronde 4	Ronde 5	Ronde 6
Oudjes 1	0- 10	0- 0	13- 0	11- 0	0- 0	0- 0
Oudjes 2	0- 6	0- 0	0- 7	0- 12	0- 11	0- 4
Oudjes 3	0- 3	0- 2	0- 9	0- 3	0- 3	0- 3
Totaal:	0- 19	0- 2	13- 16	11- 15	0- 14	0- 7

Uitslagen van de afzonderlijke wedstrijden

Team 1	Team 2	Tot. Imp 1	Tot. Imp 2	Spellen	Imp 1	Imp 2	Imp 1	Imp 2	Imp 1	Imp 2
Jonkies 1	Oudjes 1	10	11	2	10	11	10	0	0	11
Jonkies 3	Oudjes 2	11	0	2	11	0	0	0	11	0
Jonkies 2	Oudjes 3	12	0	2	12	0	9	0	3	0

Correcties tonen
 Splitscores tonen
 Ontmoetingen tonen

Help Afdrukken/Exporteren Sluiten

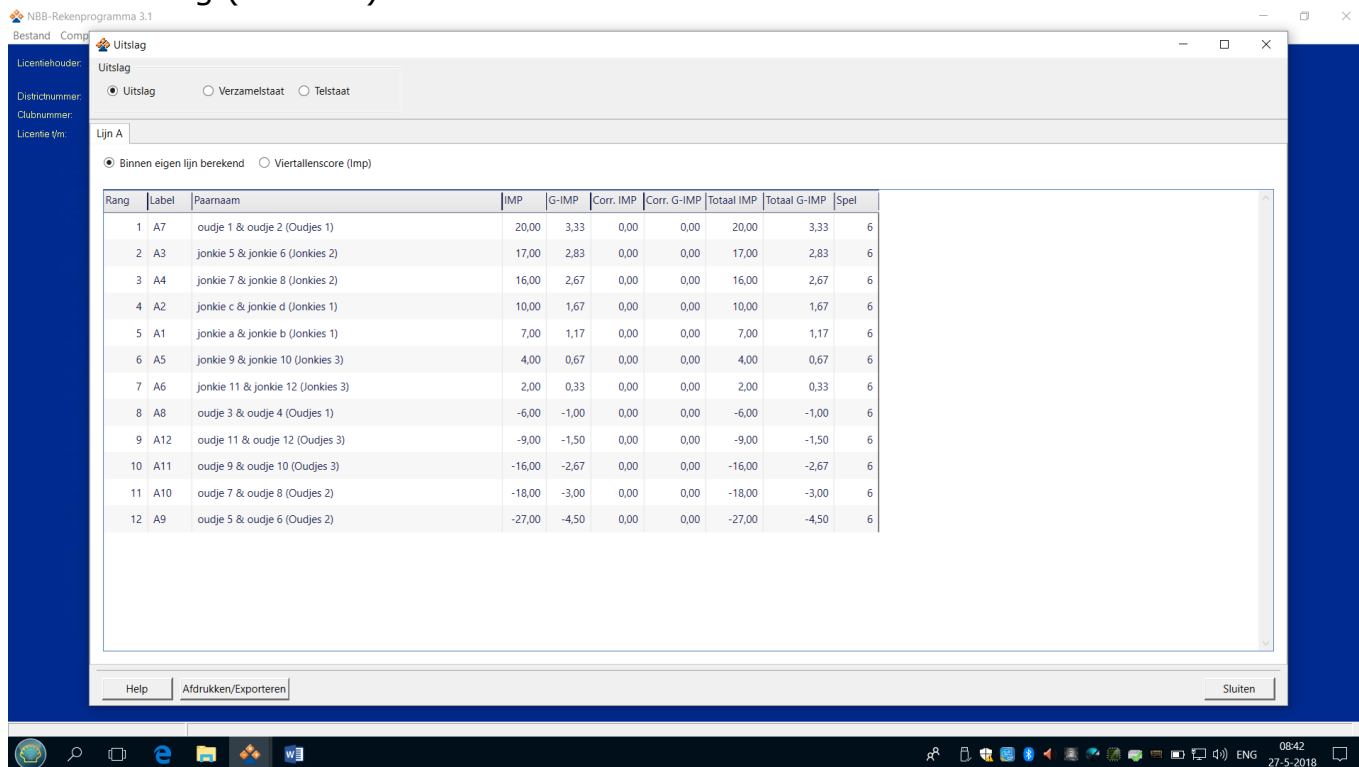
Op de 'Thuisregel' kun je rechts de gewenste tussenstand instellen. Vul je daar 3 in, dan verschijnt de tussenstand na de 3^e ronde. Als je na elke voltooide ronde kijkt, zie je automatisch de actuele tussenstand.

Bovenin staat de Teamuitslag: het totaal van alle viertallen per team.

In de eerste twee velden staan de **resultaten per viertal**. Dat zijn de zuivere IMP's (internationale matchpunten) die de twee paren van elk viertal in de betreffende ronden wonnen (en verloren). De spelresultaten aan de andere tafels spelen daarin geen enkele rol. Een zuivere viertallenuitslag dus.

In het derde veld staat de uitslag van alle viertalontmoetingen.

Het rekenprogramma geeft ook een Parenuitslag (Zitting / Parenuitslag) volgens Butler telling (in IMP's):

Rang	Label	Paarnaam	IMP	G-IMP	Corr. IMP	Corr. G-IMP	Totaal IMP	Totaal G-IMP	Spel
1	A7	oudje 1 & oudje 2 (Oudjes 1)	20,00	3,33	0,00	0,00	20,00	3,33	6
2	A3	jonkie 5 & jonkie 6 (Jonkies 2)	17,00	2,83	0,00	0,00	17,00	2,83	6
3	A4	jonkie 7 & jonkie 8 (Jonkies 2)	16,00	2,67	0,00	0,00	16,00	2,67	6
4	A2	jonkie c & jonkie d (Jonkies 1)	10,00	1,67	0,00	0,00	10,00	1,67	6
5	A1	jonkie a & jonkie b (Jonkies 1)	7,00	1,17	0,00	0,00	7,00	1,17	6
6	A5	jonkie 9 & jonkie 10 (Jonkies 3)	4,00	0,67	0,00	0,00	4,00	0,67	6
7	A6	jonkie 11 & jonkie 12 (Jonkies 3)	2,00	0,33	0,00	0,00	2,00	0,33	6
8	A8	oudje 3 & oudje 4 (Oudjes 1)	-6,00	-1,00	0,00	0,00	-6,00	-1,00	6
9	A12	oudje 11 & oudje 12 (Oudjes 3)	-9,00	-1,50	0,00	0,00	-9,00	-1,50	6
10	A11	oudje 9 & oudje 10 (Oudjes 3)	-16,00	-2,67	0,00	0,00	-16,00	-2,67	6
11	A10	oudje 7 & oudje 8 (Oudjes 2)	-18,00	-3,00	0,00	0,00	-18,00	-3,00	6
12	A9	oudje 5 & oudje 6 (Oudjes 2)	-27,00	-4,50	0,00	0,00	-27,00	-4,50	6

Uiteraard kun je ook een bekerwedstrijd spelen tegen een team van een bevriende club. Dat is overigens geen nieuw idee. 'Vroeger' waren er zelfs landelijke bekercompetities, in drie verschillende klassen.

Nog ietwat huiverig? Dan kun je maar één ding doen: in ieder geval één keer meedoen aan een bekerwedstrijd!

De technische voorbereiding en uitvoering is stof voor de Laptopacrobaat. Die geef ik - met het speelschema-bestand - als bijlage bij dit nummer.

- **NBB-clubsite werkt nog niet goed**

De NBB-clubsite kan de bestanden van een bekerwedstrijd (nog) niet goed verwerken. Toch is het goed om de uitslag te verzenden naar de NBB. Dat geeft de NBB meteen goed inzicht in de explosieve (!) toename van het Bekerwedstrijdfenomeen.

- **Meesterpuntoekenning**

Ook de automatische toekenning van meesterpunten werkt niet bij een Bekerwedstrijduitslag. Maar ... dat mag geen probleem zijn. Een mailtje aan mp@bridge.nl met daarin de volgende gegevens:

- welke verenigingen tegen elkaar;
- de uitslag;
- de NBB-nummers van de spelers van het winnende team, is voldoende!

Hoe verder?

Dat voor de deelnemers het viertallen voor herhaling vatbaar is zit er heel dik in. Maar wat nu als een belangrijk deel het viertallen wel leuk vindt, maar ook dan het liefst vier spellen per ronde speelt?

Dan zou je kunnen kiezen voor een schema waarmee de paren van meer viertallen elkaar kunnen bestrijden. Zoals een schema van vier viertallen, waarvan de paren van viertal A in zes ronden de twee paren ontmoeten van de viertallen B, C en D. Wel moeten de viertallen dan hun eigen viertallenuitslag berekenen; maar de parenuitslag berekent het Rekenprogramma.

Ik heb ook een vereenvoudigd schema voor een 3-hoekswedstrijd. Vereenvoudigd, omdat met het 'echte schema' twee zittingen noodzakelijk zijn en niet alle spellen door alle viertallen worden gespeeld.

Met mijn vereenvoudigde schema worden alle spellen worden gespeeld door de zes paren. Waarbij paar 1 van viertal A speelt tegen een paar van viertal B, en paar 2 van viertal A tegen een paar van viertal C.

Alle paren spelen vier ronden, dus vier maal zes spellen.

Houdbaarheidsdatum bestuursleden

Even over de houdbaarheid van een bestuurslid: Een goede secretaris en een accurate penningmeester kunnen heel lang blijven zitten: hun prestaties zijn belangrijk en deze functionarissen moet je koesteren!! Ook een goede wedstrijdleider die zich steeds bijschoolt laat je natuurlijk niet gaan.

Rob: Eens!

Een andere kijk op de zaak geldt m.i. voor het boegbeeld: de voorzitter. Ik ben zelf van een aantal clubs, organisaties en commissies voorzitter geweest en ik heb voor mezelf altijd een termijn van tien jaar gesteld: na een jaar of acht merkte ik dat ik in herhalingen ging vervallen en dat het echte enthousiasme van de beginjaren begon weg te ebben. Je valt dan te veel terug op routine. Voor de smekbeden van leden (zonder jou valt alles in elkaar, we verliezen dan leden, we hebben geen opvolger, etc.) ben ik nooit gevoelig geweest: er blijken altijd prima mensen te zijn die de zaak willen overnemen.

Rob:

Mensen, dus ook voorzitters (jawel!), zijn uniek. Grofweg kun je twee typen voorzitters onderscheiden:

- Type 1 De voorzitter die op de meeste fronten plannen maakt, het initiatief neemt én/of die graag ook zelf uitvoert.
- Type 2 De voorzitter die leden en het bestuur doorlopend stimuleert om actief te blijven denken aan clubverbeteringen. De voorzitter dus die écht delegeert, en het als zijn/haar belangrijkste taak ziet om ruimte en voorwaarden te scheppen vóór uitvoering en creativiteit.

Kenmerk van de tweede stijl is dat de voorzitter niet in de eerste plaats voorzitter wil zijn. Om een voorbeeld te geven. Als op de ALV een onderwerp wordt besproken waarover de voorzitter zelf – door zijn kennis en/of ervaring – een uitgesproken voorkeur heeft, zal de voorzitter voor dit agendapunt een ander vragen dat voor te zitten, zodat hij zelf als gewone deelnemer kan meedenken en –praten.

Voorzitter type 1 heeft inderdaad een houdbaarheidsdatum, en 10 jaar vind ik dan aan de zeer ruime kant. Zowel voor de persoon zelf als voor de club.

Voorzitter type 2 kan heeeel lang mee als voorzitter. Met veel minder inspanning gebruikt hij/zij het totale creatieve vermogen van de volledige club. Eigenlijk doet hij/zij niets anders dan met af en toe een druppel olie op de juiste plaats, de machine soepel in beweging te houden.

Wil ik hiermee zeggen dat voorzitter type 2 mijn voorkeur heeft? Beslist niet! Dat hangt volledig af van de club. Een club die vooral door interne spanningen balanceert op de rand van de afgrond, adviseer ik type 1, met het predicaat: ijzervreter.

Regels zijn noodzakelijk voor het scheppen van duidelijkheid. Maar het is van het grootste belang om regels te (blijven) zien als een hulpmiddel voor verbetering of handhaving van een gewenste situatie. Zodra een regel averechts lijkt te werken ... Verder zeg ik niets.

Carolien:

Zoals al bekend, ben ik het geheel, ook mede op basis van eigen bestuurservaringen met de vragensteller eens en faliekant tegen het maar blijven zitten, hoe goed zij ook lijken te functioneren of gefunctioneerd hebben. Het is vaak een soort morele chantage: niemand wil die persoon voor het hoofd stoten, maar 'iedereen' wil wel van hem/haar af. Zelfkennis is ook regelmatig ver te zoeken. Er zijn heus wel anderen, maar vaak willen de betrokkenen niet echt/echt niet vertrekken. Heel ongezonde situaties.

Te veel voorbeelden (ik kan zo vier clubs in mijn directe omgeving noemen)
waar dat fout gaat of dreigt fout te gaan met de nodige ellende tot en met afsplitsing of dramatisch ledenverlies.
Voor DKLs en Onderwijscommissaris geldt dat wat minder, maar ook daar moet je uitkijken, alhoewel je die op basis van aantoonbare fouten nog kunt 'wegwerken'.
Deze zijn er vaak niet bij bestuurders, alhoewel zij regelmatig wel zaken frustreren en met name soms jarenlang nieuwe mogelijkheden tegenhouden, naast inderdaad het verlies van enthousiasme en 'inzet' (en dus niets meer willen veranderen).

Rob:

Er zijn inderdaad veel voorbeelden die jullie gelijk aantonen, Carolien.

Dat geldt volgens mij echter uitsluitend voor de stijl van voorzitten die ik als eerste type geef.

Het tweede type stimuleert vooral de anderen bij het zoeken naar alles wat de club sterker maakt: een soort bindmiddel dus. En dat betekent dat de leden ook alle ruimte krijgen, kritisch te blijven kijken naar het functioneren van het bestuur. Met als gevolg dat al bij dreigende metaalmoetheid van deze voorzitter veel sneller in goede harmonie kan en zal worden gezocht naar vervanging.

Ik ben dan ook heel benieuwd naar het type voorzitter van de vier clubs in jouw omgeving waar dat mis gaat.

Dat ze niet zouden willen vertrekken, sluit voor mij type 2 uit ...

Omgaan met systeemkaarten

E-lijn van een grote club, (A- en B- lijn zijn tegen de landelijke top.) In de E-lijn nog echte beginners. Ik word op timide toon aan tafel genood(ik heb de mensen al zover dat ze in plaats van "ARBITER!" mijn naam roepen, op zachte toon.) "Mag ik mijn systeemkaart even inzien, ik weet niet meer.... etc"

Natuurlijk mag dat niet, zie 40B2b. Maar....

ik overweeg dat wanneer ik nee zeg, ze straks verkeerd bieden, een bieding met verkeerde uitleg geven en vervolgens mij alsnog aan tafel ontbieden, en dan kan ik DAT oplossen. Dus: ik vraag aan de tegenstanders of ze daar bezwaar tegen hebben (nee dus, want bij opps bungelen de tips van Berry ook als systeemkaart uit de handtas, zie ik.) "Voor deze keer mag dat, maar als U nu de komende week wat verloren tijd heeft, kunt U misschien met uw partner de biedafspraken nog eens een keer goed doornemen".

Dilemma: ik doe het als arbiter niet goed, maar bevorder in elk geval wel dat ze nog eens de moeite nemen kennis te nemen van hun systeem. Had ik nee gezegd (= correcte antwoord), dan loop ik het risico dat ze bridge toch wel erg moeilijk vinden, mogelijk ermee ophouden etc.

Hoe hiermee om te gaan op een manier die recht doet aan de moeite die de oudjes nemen om wat van bridge te leren en correct toepassen van spelregels?

Rob:

We weten dat de gemiddelde leeftijd van bridgend Nederland 71 jaar is. En dat het clubbridge zónder toevoer van nieuwe bridgers binnen 15 jaar is uitgestorven.

Wat we ons niet realiseren is dat het basispakket aan bridgekennis anno 2018 vele malen zwaarder is dan in de tijd dat de meeste ervaren bridgers dit spel leerden. Met Stayman, azenvragen en een sterke 2♣-opening had je het wel gehad.

Dat is nu wel even anders. En dan denk ik niet alleen aan de vele 'standaardafspraken' als Jacoby, het negatief doublet, de 1♣-opening met minstens een 2-kaart klaveren, de Alerteerregeling, waar zelfs veel ervaren spelers nog niets van lijken te snappen, etc.

Zeker op een grote club zou ik in de **zwakste lijn** geheugensteuntjes zonder meer toestaan. Waarom niet?

Stem met de doelgroep af wat daar wel en niet op mag staan. Een regel op maat dus. Eventueel ook een maximale tijd afspreken waarin een geheugensteun is toegestaan.

Gespeelde kaart en kaarthouder

Ik heb een vraag over het gebruik van een kaarthouder. Een ronde, houten, kaarthouder.

Binnen onze groep gebruiken enkele mensen zo'n kaarthouder, is geen probleem. Maar...een van hen legt bij het afspelen de kaarten aan binnenkant van de kaarthouder. Hierdoor kunnen we niet (goed) zien, of de kaarten wel juist (verticaal of horizontaal) worden gelegd. Sommigen hebben daar moeite mee. Een eenvoudig verzoek om de kaarten aan de voorkant van de kaarthouder te leggen, mocht niet baten.

Mijn vraag: zijn hiervoor regels. Zo ja, welke? En zo neen: hoe kunnen we hier het beste mee omgaan.

Rob:

Ik begin met de spelregels. Daarin staat:

Gespeelde kaart

Artikel 45A

Spelen van een kaart

Elke speler behalve de blinde speelt een kaart door haar uit zijn hand te nemen en met de beeldzijde naar boven (*Noot: De uitkomst geschiedt eerst met de beeldzijde naar beneden, tenzij het Bondsbestuur anders voorschrijft. (Het Bondsbestuur schrijft voor dat uitkomsten gedaan worden met de beeldzijde naar beneden.)*) voor zich op tafel te leggen.

Hier komen we dus niet verder mee ☺. Sterker, deze speler voldoet volledig aan deze omschrijving: hij houdt de te spelen kaart uitstekend voor zich! ☺

Een speler gebruikt een kaarthouder niet voor de lol. Het vasthouden van de kaarten kan dan niet, of heel moeilijk, zonder kaarthouder. Fijn dat zo'n speler met dit soort hulpmiddelen kan blijven meedoen.

Ik kan mij ook voorstellen dat het tonen van een gespeelde kaart vóór de houder, een stuk gemakkelijker kan gaan dan de kaart over het speelplankje met de nog niet gespeelde kaarten heen tillen en neerleggen. Daarvoor moet je je hand hoger heffen dan wanneer je een gespeelde kaart vóór je plankje houdt.

Mijn advies:

Zeg tegen die speler dat de tafelgenoten moeilijk zijn gespeelde kaarten kunnen zien als hij ze aan zijn kant van het plankje houdt. En dat je graag met hem wilt zoeken naar een spelwijze die dat probleem opheft. Als het plankje met kaarten voor hem inderdaad een lastig te nemen hindernis is, kan het een oplossing zijn door het plankje tijdens het spelen iets opzij te schuiven en de te spelen kaart dan **naast** het

plankje te leggen, vanuit die speler iets voorbij het plankje, zodat alle spelers die goed kunnen zien.

Dat zal even wennen zijn, vraag daarom ook meteen hoe de tafelenoten het 't beste kunnen aangeven als hij deze schuiftechniek even vergeet.

Carolien:

Wij hebben ook wel eens zo'n situatie gehad. De 'kaarthouder' werd toen verzocht om de gespeelde kaarten naast zijn houder te leggen (even de koffiekopjes weg), en dan iets dichterbij elkaar dan neemt het niet zoveel ruimte, want het is inderdaad heel onhandig om ze over de houder heen neer te leggen.

Vragensteller:

Bedankt voor jullie reactie.
Ik ga ermee aan de slag.

Het viel mij wel op dat jij niet art 65 (het rangschikken van de slagen) noemde. Ik heb me namelijk nog afgevraagd of art. 65B en C in feite impliceren dat je de kaarten zo moet neerleggen, dat de tafelenoten kunnen zien of de kaarten inderdaad volgens die regels worden neergelegd. De regelgevers gaan er blijkbaar van uit dat dit zo is. Mag je dan concluderen dat de tafelenoten de neergelegde kaarten moeten kunnen zien, en daarom niet aan de binnenkant gelegd kunnen worden? Of gaat dat te ver??

Rob:

Dat gaat voor mij te ver ☺.
Sterker; als het correct neerleggen van een gespeelde kaart bezwaarlijk is, mag die speler van mij de gespeelde kaarten zelfs op z'n schoot leggen! Belangrijkst is dat de speelvolgorde intact blijft, zodat een replay mogelijk blijft.

Geldteen alerteerplicht voor een preëemptieve opening?

Graag leg ik jou de volgende vraag voor:

- 1] moet een 6 kaart preëemptief gealerteerd worden?
- 2] met weinig punten openen?
- 3] Bridgekalender, volgen op 3 niveau met 6 kaart en 7 punten?

Rob:

Veel mag, ook met zwakke handen springen. Toen ik bridge leerde – we schrijven 1963 – zat de zwakke 3-opening (7-kaart met 6-9 punten) al in het beginnerspakket.

Wat niet mag is, dat een zeer zwakke hand een verrassing is voor de tegenstanders. Bridgen doen we met open vizier.

Mijn antwoorden op jouw vragen:

1. Alerteren móét altijd als je kunt vermoeden dat de tegenstanders andere kracht of lengte verwachten. Een zwakke hand mag dus geen verrassing zijn voor de tegenspelers. Als volgens de systeemkaart een 6-kaart wordt beloofd, mag dat alleen een 7-kaart zijn als die kleur heel pierig is. Iets als AHxxxx, of HVBxxxx mag niet als 7-kaart worden 'verkocht'.
2. Openen met heel weinig punten mag evenmin een verrassing zijn voor de tegenspelers. Overigens stellen de spelregels minimum grenzen aan 1-openingen in een kleur, en aan volgbiedingen op een natuurlijke 1-opening in een kleur. Zo is een Multi-2R-volgbod niet toegestaan als op de betreffende bridgeclub de Regeling voor Hoogst Ongebruikelijke Methodes geldt. Bij de NBB aangesloten bridgeclubs geven daardoor in de regel – en gemakkelijker – meer bescherming dan (nog)niet NBB-clubs.
3. Een paar kan inderdaad afspreken om met een zwakke hand en een 6-kaart op 3-hoogte te volgen. Maar ook dan moet de tegenpartij dat weten.

Ik hoop dat hiermee jouw vraagtekens verdwijnen!

Vragenstelster:

Jammer, het zal de leeftijd zijn, deze avond ook weer, met 5 punten volgen op 3 niveau, sorry dan is inderdaad de club te sterk voor mij en moet ik kiezen tussen simpelere clubs die jammer genoeg niet aangesloten zijn bij de bond. Ik heb nu de beslissing genomen en afscheid genomen met gemengde gevoelens, maar er zijn in Roosendaal veel clubs maar niet veel meer die aangesloten zijn.

Bedankt voor de uitleg, heel lief, en hopelijk gaat dit voor de jongeren bridger ook interessant worden.

Carolien:

Ik begrijp dat je het verwarrend vindt.
Zoals Rob al zegt: zeer zwakke biedingen moeten wel gealerteerd worden als de tegenpartij ze niet verwacht.

Echter bridgen evalueert al honderd jaar en met name de laatste 30 jaar.

Een voorbeeld:

Ooit was met 12 of minder punten openen *not done*, maar nu doet vrijwel iedereen het en in voorkomende gevallen ook met 11, 10 of nog minder punten volgens de regel van 20.

Het is daarom nu bij velen gebruikelijk om met 10 punten 1Sa (ipv met 2Sa) te antwoorden, want de openaar kan minder punten hebben.

Ook een kleine uitleg over met 6-kaart preemptief openen: dat wordt in het algemeen met Klaveren of Ruiten gedaan, omdat daarvoor de 2Kl resp. 2Ru niet gebruikt kan worden. Dat hoort overigens wel op de systeemkaart te staan.

Dat is dus zo'n evolutie: de zwakke twee is 20? jaar geleden in de plaats gekomen van de sterke 2 openingen, met daarnaast de sterke 2Kl en 2Ru of de 2Ru multi. Maar daardoor kon de 2Kl of 2Ru niet meer gebruikt worden voor een zwakke 2 in Kl/Ru. Waardoor deze nu ook met een zeskaart met 3Kl/3Ru geboden wordt.

Ikzelf raak wel eens verward als er 2Ha geopend wordt en dat blijkt sterk te zijn!

Een volgende alom geaccepteerde wijziging: Het sprongvolgbod is bij velen niet meer sterk, maar zwak met een redelijke zeskaart. Het 3Kl volgbod op 1Ru kan dus met 7 punten en een zeskaart.

Het is waar dat het bieden steeds meer ook 'hinderen' in zich heeft. Maar dat zal op elke club zo zijn of heel spoedig komen.

Toen ik lang geleden leerde tennissen was het niet 'netjes' om de bal niet naar de tegenstander maar in de andere hoek te slaan !!! (wat ik uiteraard toch steeds deed :-))

Ik hoop dat je met deze uitleg wat meer de redenen van al deze wijzigingen begrijpt.

Rob:

Omdat je met gemengde gevoelens afscheid neemt, leg ik héél voorzichtig een wellicht vreemde optie op tafel: speel in ieder geval nog één zitting, maar dan ga je in de aanval, met een bijzonder agressief biedsysteem! Waarmee je zelfs de jonge honden kunt verrassen.

Als je dat aandurft verklap ik je een heel eenvoudig biedsysteem waarmee je de rollen compleet kunt omdraaien.

Handboek gedragsregels?

Bestaat er ook zoiets als een lijst met gedragsregels voor het bridgen. Wij zijn bezig met het updaten van onze website en het leek ons een goed idee om een item te maken met gedragsregels. Nu kan ik zelf wel een hoop regels verzinnen maar ik dacht misschien is er wel al een club in Nederland die een lijst heeft.

Aangezien jij heel veel contacten hebt in het land is het misschien mogelijk dat je deze vraag uitzet, of mij kan verwijzen naar een andere club.

Rob:

Wat een leuke vraag.

Ik pleit voor een uiterst korte; die staat op de achterkant van het blauwe boekje: 'Spelregels voor wedstrijdbridge 2017'

Dat is de tekst van artikel 74A2:

Een speler behoort zorgvuldig iedere opmerking of handeling te vermijden die ergernis of verlegenheid zou kunnen veroorzaken bij een andere speler of het genoeg van het spel zou kunnen verstoren.

Daar zit alles in!

Wil je toch liever een soort gedragshandboek, dan wil ik met alle genoeg een oproep plaatsen.

Het nadeel van democratie

Onze bridgeclub is een, vooral recreatieve, club, met twee speelavonden in de week. Op elk speelmoment spelen we met ongeveer 40 paren.

Het afgelopen seizoen hebben we –op proef- het NBB-Club ranking systeem ingevoerd. Te voren en ook nog tussendoor zijn de leden uitgebreid voorzien van informatie.

Het is de bedoeling dat ik op de ALV, begin september, een korte evaluatie geef over het afgelopen seizoen en dat daarna de leden kunnen stemmen hoe we verder gaan. Door gaan met dit nieuwe indelingssysteem of terug naar het oude systeem met promotie en degradatie na elke ronde van 5-6 zittingen.

De wedstrijdleiding, ondergetekende en degenen die de indelingen verzorgen, vinden het NBBC-systeem een prima systeem. De indeling van vaste en niet vaste deelnemers kan op min of meer objectieve basis plaats vinden naar speelsterkte. Mensen die ook nog eens graag enige tijd op vakantie gaan lopen niet het risico te degraderen etc. En blijven meedingen naar het kampioenschap. Ook kan m.i. het vervallen van de verplichting altijd aanwezig te moeten zijn (liefst “jongere”) aspirant leden over de streep trekken om lid te worden. Niet onbelangrijk voor een club waarvan de gemiddelde leeftijd ruim 70+ is!

Een groot deel van de leden ziet deze voordelen ook wel.

Maar –helaas- een niet onaanzienlijk deel vindt het allemaal maar niks. Het systeem zou “oneerlijk zijn”, “ het bevoordeelt diegenen die vaak afwezig zijn”

Carolien:

(hoe kan dat dan? Je moet voor het clubkamp natuurlijk wel een behoorlijk hoge aanwezigheidsgraad vaststellen)

Bovendien – zo vindt men - valt de spanning m.b.t. promotie en degradatie op het eind van iedere ronde weg.

Carolien:

(het is net zo spannend of je nu in B of C ingedeeld zult worden, maar zie ook je volgende opmerking)

Maar waarschijnlijk is het grootste bezwaar nog, met name voor degenen die in het overgangsgebied tussen de groepen of lijnen zitten, dat men nog wel eens ingedeeld wordt in een groep waarin men eigenlijk niet wil zitten

Carolien:

(maar als je promoveert of degradeert, zit je 5-6 keer in die ongewenste groep!).

Ongewenste promotie voorkomen door een keer weg te blijven en daardoor de gemiddelde score bij te stellen kan niet meer.

Carolien:

(en dat is niet "oneerlijk"?? Je kunt toch ook op een avond veel (onhaalbare) slems bieden, dat lost het probleem ook op).

Door sommigen wordt dan ook flink gelobbyd om straks vooral tegen NBB-C te stemmen. Een enkeling dreigt zelfs het lidmaatschap op te zeggen als we met NBBC doorgaan.

Kortom: ik vrees toch dat we ernstig rekening moeten houden met een nee op het voorstel door te gaan met NBB-C. Een voorstel dat overigens de zegen van het bestuur heeft.

Dat brengt me bij mijn vraag.

Stel dat we terug moeten naar af. Hoe zou het "oude" systeem, met inherente verplichte aanwezigheid, met "vervangende scores" en de mogelijkheid tot éénmalige "buiten mededinging plaatsen", zodanig aan te passen zijn dat het net als NBB-C beter afgestemd is op de huidige tijd. Bij toepassing van vervangende scores bij afwezigheid en vooral bij buiten mededinging plaatsen zijn de betreffende spelers nu immers nagenoeg op voorhand uitgeschakeld voor het kampioenschap.

Carolien:

Het probleem is dat als je dit 'naar de huidige tijd' omzet, je ongeveer dezelfde problemen krijgt als bij NBB-C. In deze tijd is aftrek bij afwezigheid etc. namelijk geheel uit de tijd. En dan rest alleen nog 5-6 keer in de 'ongewenste' groep.

Kortom: Hoe houd ik de competitie voor iedereen aantrekkelijk? Hoe kan ik er voor zorgen dat ook in het oude systeem iedereen in principe meedingt naar het kampioenschap?

Ik ben zeer benieuwd naar suggesties vanuit jouw ervaring en wijsheid.

Rob:

Jullie speelden het Rankingsysteem op proef. Dat klinkt veilig. Er lijkt dan immers niets te verliezen: als het niet voelt als een verbetering val je immers terug op het oude systeem, en als de proef slaagt, is iedereen nog blijer dan dat ze al waren.

Het gevaar dat hierin schuilt hoeft ik niet meer uit te leggen ☺. En dat een democratische stemming daar weinig aan verandert, evenmin. Door de Ranking-tegenstanders ontstaan automatisch twee partijen die lijnrecht tegenover elkaar lijken te staan. Dat maakt het lastig om na de evaluatie voor een competitievorm te kiezen waarin niemand zich verliezer voelt. Want met een verliesgevoel wordt niet meer objectief

gekeken naar de feiten die er echt toe doen. De terechte vraagtekens van Carolien spreken wat dat betreft duidelijke taal!

Daarom meen ik dat 'de vergadertechniek van de voorzitter tijdens de evaluatie' belangrijker is dan een briljant competitie-reglement. De voorkeur van het bestuur voor Ranking, en de angst voor een 'Neen' van de vergadering, verhogen het risico van opmerkingen die de zaak verergeren.

- **Mijn eerste tip** is dan ook om de evaluatie te laten leiden door een ervaren voorzitter – die geen partij is – bijvoorbeeld van een bevriende club. Extra voordeel daarvan is dat opmerkingen van bestuursleden ook voor het gevoel van de leden net zoveel waarde hebben als die van de andere leden.
- Omdat alle leden zich konden vinden in de oude opzet, kan ik mij voorstellen dat voor het doorvoeren van Ranking niet de helft van de stemmen + 1 voor moet zijn, maar minstens 2/3 van de stemmen.
- De voorzitter zal vooral begrip moeten tonen voor verschillende voorkeuren en meningen. Per slot van rekening gaat het om de ruggengraat van de club: het interne clubkampioenschap. Daar vechten alle leden het hele jaar voor!
- De evaluatie kan door de acties vooraf gemakkelijk ontaarden in welles nietes, hakken in het zand met als resultaat twee kampen.
Dat voorkomt de voorzitter met de volgende spelregels:
 1. *Benadrukken dat het gaat om een duidelijk beeld van de voor- en nadelen. Discussies zijn tijdens die inventarisatie NIET toegestaan!*
 2. *De voorzitter nodigt de leden uit **alle voordelen** van het Rankingsysteem te noemen (die worden – liefst zichtbaar – vastgelegd). Tegenwerpingen zijn in deze fase absoluut verboden! Ook uitgebreide betogen afkappen!*
 3. *Als alle vermeende voordelen zijn genoemd, nodigt de voorzitter de leden uit **alle nadelen** te noemen van het Rankingsysteem. Ook nu is discussie over geroepen nadelen verboden.*
Voordeel van deze spelregel is dat binnen 10 minuten alle voor- en nadelen bekend zijn. Zónder discussieverbod is het risico groot dat na tien minuten nog wordt geharreward over het eerste vermeende voordeel ☺.
 4. *De voorzitter vraagt nu naar mogelijke oplossingen van de gegeven nadelen. Per nadeel kun je de mogelijke oplossing noteren. En ook nu sta je geen discussie toe.*
- Met deze techniek is de kans op een inhoudelijke afstemming het grootst.

- En als dan toch voor het oude systeem wordt gekozen, kun je toezeggen dat een commissie van wijze vrouwen (waarom altijd mannen?) kritisch zal zoeken naar verbeteringen van de oude regeling. Zie het voorstel hieronder.

Voorzet Compromiscompetitie ☺

Uitgaand van 30 zittingen, en een opkomst van ongeveer 42 paren per zitting, denk ik aan de waarschijnlijke voorloper van het Ranking systeem.

Onderstaande opzet paste ik namelijk al ruim vóór Thilo Kielmanns Ranking systeem toe op mijn oude cluppie (Brios). Thilo was toen ook een zeer gewaardeerd Brioslid.

Vijf ronden van elk zes zittingen.

De eerste ronde spelen alle paren in één lijn (Ladder); indelen telkens naar tussenstand; waarvan de eindstand de indeling bepaalt van de 2e ronde: Want de 2e t/m de 6e zitting worden gespeeld in twee lijnen: A en B.

Ik stel twee lijnen voor, omdat door het gemiddelde aantal van 42 paren het risico groot is van een onaantrekkelijk aantal paren (11) in één van de lijnen.

Na de 2e, 3e, 4e en 5e ronde volgt promotie en degradatie.

Degradatie van A naar B

De vijf laagste plaatsen van de A-lijn degraderen, ongeacht het aantal gespeelde zittingen. Een paar dat geen enkele zitting speelde staat niet onderaan en kan dus ook niet degraderen!

Promotie van B naar A

Per paar gelden alleen de vier hoogste scores voor de eindstand. (Voor het overzicht kun je het beste de som van de scores bijhouden in plaats van het gemiddelde.) En de vijf hoogste plaatsen promoveren.

De plaats in het eindklassement van elke ronde levert Kampioenspunten op. De A-lijn heeft een hogere schaal dan de B-lijn. De vijf laagste plaatsen van de A kun je evenveel Kampioenspunten geven als de eerste vijf plaatsen van de B-lijn.

Elk paar dat minstens vijf zittingen speelde krijgt het volle aantal kampioenspunten dat voor die plaats geldt. Voor minder gespeelde zittingen geldt een kortingspercentage.

En het paar dat na de zesde ronde de meeste Kampioenspunten heeft, is de clubkampioen.

Het antwoord wordt bepaald door de club die je wilt zijn

Speler had verzaakt en tegenstander wilde de arbiter erbij halen.
Deze werd door de verzaker geweigerd. De verzaker zei na een felle
Discussie: 'Laat maar', en legde de kaarten al smijgend op tafel.
Hoe moet het bestuur hiermee omgaan?

Rob:

Geen idee! Want het antwoord hangt volledig af van wat voor club jullie willen zijn.

Het bestuur van een club die staat voor aangenaam bridge spelen in de ruimste zin van het woord, waarin dus ook met wederzijds respect en in goede harmonie wordt omgegaan met onregelmatigheden, heeft het uiterst gemakkelijk: een lid van het bestuur nodigt dat lid uit voor een gesprek. En dat gesprek bestaat uit drie delen: een mededeling een vraag en een opdracht:

De mededeling:

Wij eisen van alle leden dat ze te allen tijde hoffelijk blijven; ook na een (vermeende) onregelmatigheid. Wie niet aan die voorwaarde wil voldoen, past niet op deze club.

De vraag:

Ben jij bereid je aan deze voorwaarde te houden? Zo nee: dan volgt een afscheidsreceptie; zo ja: dan volgt de opdracht.

De opdracht:

Aan de betreffende spelers zijn verontschuldiging aanbieden voor het gebeurde.

Gaat het om een club die zich graag in allerlei bochten wringt om leden die dit soort gedrag vertonen te behouden, dan zul je jouw vraag moeten stellen aan een ander; want ik werk daar niet aan mee ☺.

Eén biedbox per tafel

Waarom werken we eigenlijk niet met 1 biedbox per tafel i.p.v. 4 biedboxen?

Werkwijze:

- De biedbox staat bij aanvang van de ronde bij de geveger voor zijn neus.
- Na het opnemen van de kaarten doet de geveger een bieding en geeft de box door aan de LT.
- De LT doet een bieding en geeft de box door aan zijn LT.
- Enzovoort tot 3x pas is verschenen.
- Beide paren stemmen af wie de leider is (en wat het contract is).
- De leider doet alle biedkaartjes terug in de box en geeft daarna de box alvast aan de LT.
- LT komt uit en de blinde gaat open op tafel.

Gevolgen - Voordelen:

- De geveger begint altijd met bieden.
- Bieden of een pas voor de beurt is niet meer mogelijk.
- Een onvoldoende bod is niet meer mogelijk.
- Voor de beurt uitkomen zal minder vaak voorkomen. De speler links van de leider weet dat hij uit moet komen. De leider heeft de box immers in zijn bezit om de biedkaartjes terug in de box te doen.
- Het STOP-kaartje krijg fysiek ondersteuning doordat de speler die een stopbod doet het bakje pas na de verplichte 10 seconden doorgeeft aan zijn LT.
- In het bakje "rommelen" zal minder vaak voorkomen, omdat het niet meer je eigen box is maar een gezamenlijke (sociale controle).
- Kortom, minder onregelmatigheden, minder arbitrages, minder misverstanden, meer duidelijkheid en meer speelplezier.
- De organisator heeft minder biedboxen nodig. Kostenbesparing en minder werk voor de klaarzetters en opruimers.

Ik ben vast niet de eerste die dit bedenkt.

Vermoedelijk zie ik iets over het hoofd, maar wat? Nadelen? Ja: je hebt meer pas- en doubletkaartjes per box nodig!

Als mijn voorgestelde werkwijze "één biedbox per tafel" jullie kan bekoren, dan ben ik van plan om het bij de vereniging waar ik speel te introduceren.

Graag wil ik er ook nog iets aan toevoegen:

- Alerteren is verleden tijd, voor iedereen.
- In plaats daarvan heeft elk paar twee systeemkaarten en geeft deze voor het begin van de ronde af aan de tegenspelers.
- Op de systeemkaart staan de basisafspraken en alle bijzondere (volg)biedingen en afspraken.
- Vragen stellen en uitleg geven blijft!

Nog minder misverstanden!

Simpel, of niet?

Rob:

Klinkt voor mij als een nieuw idee. Ik ving wel een keer op, dat bieden met twee biedboxen per tafel óók goed zou werken.

Tegenover al jouw pluspunten zie ik slechts twee minpunten:

- het in de juiste volgorde terugsteken van de biedkaartjes zal – iets - lastiger zijn na een lang biedverloop.
- Door het doorgeven van de biedbox een groter risico van omvallende (wijn)glazen.

Met jou ben ik benieuwd naar de visie van mijn drie vrienden.

Maar geheel los van wat wij ervan vinden: waarom niet gewoon een keer proberen?

Desgewenst eerst voor proef aan één of twee tafels. Als dat goed voelt: clubbreed toepassen, met een korte evaluatie aan het eind van de zitting.

Ik hoor graag het eindoordeel!

Ingrijpen of opheffen?

Op onze club zijn er verschillende mensen die niet meer tegen bepaalde personen willen spelen.

Dit is een groot probleem, want het zijn gewoonlijk betere spelers en als wij die uit elkaar zetten gaan zij dikwijls met de prijzen lopen.

Dit is dus niet eerlijk en we willen ze per mail aanschrijven, zonder ze te beledigen.

Twee leden zijn het tijdens een duplicate ook afgetrapt?

U hebt misschien in verband met die problematiek iets laten verschijnen en dat zou een waardevolle aanpak zijn van dit probleem, dat indien niet aangepakt het einde van onze bridge club zou kunnen betekenen.

Rob:

Zet je schrap!

Als jullie menen dat het voortbestaan van jullie club wankelt door deze onvrede tussen leden, kun je dat zien als een groot voordeel. Jawel, want jullie hebben dan immers niets te verliezen.

Spreek om te beginnen met elkaar af dat duidelijkheid voorop staat, zonder angst dat leden zich beledigd kunnen gaan voelen. (Wij,

Amsterdammers, denken daarbij: het is toch geen kindercrèche; zijn ze nou helemaal besodemieterd!)

Beleg een Algemene Vergadering, met drie agendapunten:

1. Opening
2. Toekomst Flanders Bridgeclub
3. Sluiting

In de opening wordt meegedeeld dat de club alleen toekomst heeft als alle leden met plezier hun potje bridge kunnen spelen. En de voorwaarden daarvoor zijn:

- A. Conform artikel 74 van de spelregels absoluut hoffelijk met elkaar omgaan; ook na een vermeende overtreding of onduidelijke uitleg.
- B. Dat elke zitting wordt ingedeeld zonder aanzien des persoons.
- C. Dat met ingang van xx-xx-xxxx wordt ingedeeld met een speciaal schema. In dezelfde lijn ontmoeten de sterkere paren zoveel mogelijk gelijkwaardige paren. Dus zoveel mogelijk ontmoetingen van gelijkwaardige tegenstanders.

Bij de Sluiting worden alle leden reeds bedankt voor hun hoffelijke opstelling!

Ik heb speelschema's waarbij de oneven genummerde paren zoveel mogelijk oneven genummerde paren ontmoeten. Dan kun je één lijn toch eigenlijk in twee lijnen spelen.